

Definice zahrnuje tři stěžejní činnosti v týmovém řešení problému:

1. Vytvoření a udržení sdíleného pochopení

Žák musí disponovat schopností odhalit skupinové znalosti (kdo co ví o řešeném problému), aby identifikoval možnosti spolupráce s ostatními osobami a vytvořili si společnou představu o problému a příslušných aktivitách. To zahrnuje schopnost žáka sledovat, jak se v souvislosti s řešeným úkolem vzájemně ovlivňují schopnosti, znalosti a možnosti jednotlivých členů. Teorie diskursu zdůrazňují, jak je důležité vytvořit všem srozumitelný a jednotný slovník – „najít společnou řeč“, aby mohlo být dosaženo účelné komunikace.

Žák rovněž musí být schopen vytvářet, sledovat a udržovat sdílené pochopení při řešení úkolu tím, že bude reagovat na žádosti o informace, předávat důležité informace o dokončených úkolech, vytvářet společné představy nebo o nich jednat, ověřovat, co vědí ostatní, a doplňovat chybějící sdílené znalosti. Tyto dovednosti zahrnují žákovo povědomí o úrovni jeho vlastních dovedností potřebných ke splnění úkolu, přičemž si je vědom svých předností a slabin ve vztahu k úkolu. Zároveň je si vědom i silných a slabých stránek ostatních členů.

2. Vykonání vhodných kroků k vyřešení problému

Žák musí umět určit typy aktivit týmového řešení problému, které jsou nezbytné k vyřešení problému, a činit správné kroky k dosažení výsledku. Je to například jeho úsilí porozumět překážkám v řešení, vytvořit týmové cíle, činit kroky k vyřešení úkolu a sledovat výsledky ve vztahu ke skupině a cílům. Tyto kroky mohou zahrnovat typy komunikace, jako je například vysvětlování, zdůvodňování, vyjednávání, debatování a argumentování, za účelem předání všech informací a názorů a za účelem dosažení kreativnějších nebo lepších řešení. Způsoby, jak se do řešení problému v týmu zapojit, jsou různé pro různé typy řešení – např. problém skládanky (jednotlivci mají různé znalosti, které je potřeba sloučit), společná práce a polemické debaty při rozhodování. Zdatný spoluřešitel problémů je schopen rozpoznat způsoby řešení problému, respektovat pravidla, jak se do řešení zapojit, odstraňovat překážky a vyhodnocovat úspěšnost celého plánu řešení problému.

3. Vytvoření a udržení efektivní organizace týmu

Tým nemůže správně fungovat bez účelného uspořádání a bez přizpůsobení jeho složení řešenému problému. Žák musí pochopit svou roli i role ostatních členů na základě rozpoznání jejich dovedností, musí dodržovat pravidla spolupráce, monitorovat uspořádání týmu a napomáhat změnám, jež jsou třeba k řešení nedorozumění, k překonávání překážek při řešení problému a ke zlepšování výkonu týmu. K řešení některých problémových situací je zapotřebí silného vůdce týmu, zatímco u jiných problémů je nutné použít demokratičtější uspořádání. Schopný žák umí postupovat tak, že umožní jednotlivým členům dokončovat své úkoly a vyměňovat si mezi sebou důležité informace. Zahrnuje to i poskytování zpětné vazby a vyhodnocování úspěšnosti organizace týmu při řešení problému.